

200706607/1.

Datum uitspraak: 31 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/10543 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 14 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 februari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 16 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

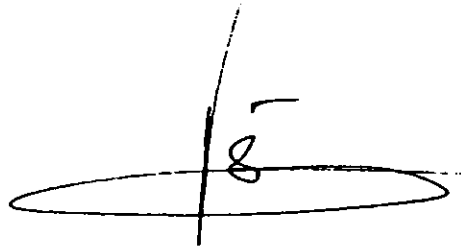
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

404.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/10543 BEPTDN S6

uitspraak: 14 augustus 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
burger van de Democratische Republiek Congo (DRC),
IND dossiernummer: 0510.14.0448,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. A.J. de Boer, advocaat te Lemmer,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND))
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A. Visser, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 14 oktober 2005 heeft eiseres een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 21 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 21 oktober 2005 heeft eiseres beroep ingesteld tegen deze beschikking.

Bij uitspraak van 11 november 2005 van deze rechtbank en zittingsplaats is het beroep gegrond verklaard, de bestreden beschikking vernietigd en is verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen.

Bij beschikking van 7 februari 2007, bekend gemaakt op 8 februari 2007, heeft verweerder de aanvraag (wederom) niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 8 maart 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en

Zaaknummer: AWB 07/10543 BEPTDN S6

2

haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Bij brief van 21 juni 2007 heeft de gemachtigde van eiseres nadere stukken ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 3 juli 2007. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Eiseres heeft ter ondersteuning van haar asielrelaas het volgende naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit [redacted] in de DRC. Eiseres kreeg problemen in toen haar tante bij wie zij verbleef, op reis ging en niet terugkeerde. Eiseres heeft deelgenomen aan een vergadering van de UDPS en werd op 30 juni 2005 naar aanleiding van haar deelname aan een demonstratie gearresteerd. Tijdens de detentie is eiseres meermalen verkracht en kon zij met hulp van een soldaat ontsnappen, waarna zij wederom slachtoffer van verkrachting werd. Zij heeft zich op 6 september 2005 in Nederland bij de autoriteiten gemeld.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daartoe ondermeer artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 tegengeworpen. Naar de mening van verweerder ontbeert het relaas positieve overtuigingskracht en is het relaas, gelet op de vage, summiere en inconsistente verklaringen van eiseres, ongeloofwaardig te achten.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat haar psychische gesteldheid eraan in de weg heeft gestaan consistent en coherent te verklaren omtrent haar vluchtmotieven. Namens eiseres is aangevoerd dat uit de medische informatie van 4 april 2007 aanwijzingen zijn te halen dat zij getraumatiseerd is. Voorts is eiseres van mening dat verweerder ten onrechte een afwachtende houding heeft aangenomen ten aanzien van het verkrijgen van medische informatie. Verweerder had namelijk ook zonder de medische informatie van eiseres een BMA-onderzoek kunnen initiëren. Bovendien is het ook zonder medische documenten zeer wel aannemelijk dat eiseres getraumatiseerd is, aldus haar gemachtigde.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006, nr. 06.004621, Sct. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is.

De rechtbank stelt allereerst vast dat bij uitspraak van 11 november 2005 van deze rechtbank en zittingsplaats is geoordeeld dat verweerder in redelijkheid het ontbreken van documenten heeft kunnen tegenwerpen. Voorts heeft de rechtbank in die uitspraak overwogen dat de omstandigheid dat eiseres onvoldoende consistent en gedetailleerd kon verklaren, wellicht het gevolg is van door haar ondergane traumatische gebeurtenissen. Naar het oordeel van de rechtbank was onvoldoende duidelijk of het eiseres wellicht vanwege die traumatische gebeurtenissen (de herhaaldelijke verkrachtingen en seksueel misbruik zowel tijdens haar detentie als tijdens haar ontsnapping) niet viel aan te rekenen dat zij onvoldoende consistent en gedetailleerd heeft kunnen verklaren.

De 48-uursprocedure bood, naar het oordeel van de rechtbank, onvoldoende mogelijkheden om dat te onderzoeken en om zodoende tot een zorgvuldige beoordeling van de asielaanvraag te komen. Nu partijen geen rechtsmiddel tegen deze uitspraak hebben ingesteld, staat deze uitspraak in rechte vast.

De rechtbank dient, gelet op bovengenoemde uitspraak, te beoordelen of verweerder heeft kunnen oordelen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aan haar tegengeworpen vaagheden, tegenstrijdigheden en incoherenties in het (asiel)relaas zijn terug te voeren op haar psychische gesteldheid tijdens deze gehoren. De rechtbank beantwoordt deze vraag bevestigend.

De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

De rechtbank stelt vast dat uit eerder genoemde uitspraak en het procesdossier blijkt dat eiseres, voorafgaand aan het nader gehoor, is onderzocht door dr. Poelman om een antwoord te kunnen geven op de vraag of eiseres kon worden gehoord. Blijkens de verklaring van deze arts van 19 oktober 2005 kon het (nader) gehoor zonder bezwaar doorgang vinden. Vervolgens stelt de rechtbank vast dat uit eerdergenoemde uitspraak blijkt dat namens eiseres is bepleit dat het in de 48-uurs procedure niet mogelijk was om zelf met een nadere medische onderbouwing te komen ten aanzien van de stelling dat zij getraumatiseerd is en om die reden onvoldoende consistent en gedetailleerd kon verklaren. In de normale procedure zou dit volgens de gemachtigde van eiseres wel mogelijk zijn.

De rechtbank is van oordeel dat het vervolgens op de weg van eiseres had gelegen om bovengenoemde stelling aannemelijk te maken en te onderbouwen met medische stukken. Onbetwist is dat (de gemachtigde van eiseres), ondanks de omstandigheid dat daarom tot twee maal toe telefonisch door verweerder is verzocht, tot aan de besluitvorming van verweerder, geen medische stukken heeft overgelegd. Dat verweerder, aldus de gemachtigde van eiseres, niet zou mogen volstaan met een telefonisch verzoek, maar dat dit schriftelijk dient te gebeuren, volgt de rechtbank niet. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de zich in het procesdossier bevindende telefoonnoties van verweerder van respectievelijk 22 februari en 20 maart 2006 voldoende dat verweerder in afwachting was van medische stukken die de stelling van eiseres dat zij getraumatiseerd is en daarom niet consistent kon verklaren, zouden onderbouwen. De door eiseres in beroep overgelegde medische stukken bieden, nog daargelaten het oordeel over het late inbrengen van deze stukken, naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende grondslag voor de stelling van eiseres over de reden voor de onvoldoende coherente en gedetailleerde verklaringen. Naar het oordeel van de rechtbank is (de gemachtigde van) eiseres zich, mede gelet op hetgeen in de eerder genoemde uitspraak van 11 november 2005 is overwogen, ten onrechte op het standpunt

Zaaknummer: AWB 07/10543 BEPTDN S6

4

blijven stellen dat het aan verweerder was om een onderzoek op te laten starten door het BMA.

De rechtbank is, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, van oordeel dat eiseres er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat zij dermate getraumatiseerd is geraakt door hetgeen zij heeft meegemaakt in haar land van herkomst, dat haar niet kan worden tegengeworpen dat zij vage, tegenstrijdige verklaringen erin heeft afgelegd ten aanzien van haar (asiel)relaas.

Nu verweerder eiseres bovendien op 31 januari 2006 nogmaals heeft gehoord en heeft vastgesteld dat eiseres ook tijdens dit gehoor vage, summier en inconsistente verklaringen heeft afgelegd, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig moet worden geacht.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.L. Boxum, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 14 augustus 2007 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Afschrift verzonden: 16 AUG 2007

AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënte:

geboren op
Burger van de Republiek Congo

Just. nr:

V-nr:

Procedurenr:

07/10543

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Zaïrese nationaliteit, thans verblijvende in het AZC Luttelgeest, aan de Oosterringweg no. 31 te 8315 PS Luttelgeest, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E Ebes die in deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellante zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellante heeft op 8 maart 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 7 februari 2007, verzonden 8 februari 2007. Bij zijn uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 16 augustus 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 14 augustus 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij zijn appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ASSEN D.D. 14 AUGUSTUS 2007

Appellante is van mening dat de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, bij uitspraak van 14 augustus 2007 ten onrechte het volgende heeft geoordeeld: *"De door eiseres in beroep overgelegde medische stukken bieden, nog daargelaten het oordeel over het late inbrengen van deze stukken, naar het oordeel van de Rechtbank onvoldoende grondslag voor de stelling van eiseres over de reden voor de onvoldoende coherente en gedetailleerde verklaringen. Naar het oordeel van de Rechtbank is (de gemachtigde van) eiseres zich, mede gelet op hetgeen in de eerder genoemde uitspraak van 11 november 2005 is overwogen, ten onrechte op het standpunt blijven stellen dat het aan verweerder was om een onderzoek op te laten starten door het BMA.*

De Rechtbank is, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, van oordeel dat eiseres er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat zij dermate getraumatiseerd is geraakt door hetgeen zij heeft meegemaakt in haar land van herkomst, dat haar niet kan worden tegengeworpen dat zij vage, tegenstrijdige verklaringen erin heeft afgelegd ten aanzien van haar (asiel)relaas.

Nu verweerder eiseres bovendien op 31 januari 2006 nogmaals heeft gehoord en heeft vastgesteld dat eiseres ook tijdens dit gehoor vage, summiere en inconsistente verklaringen heeft afgelegd, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig moet worden geacht.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Toelichting:

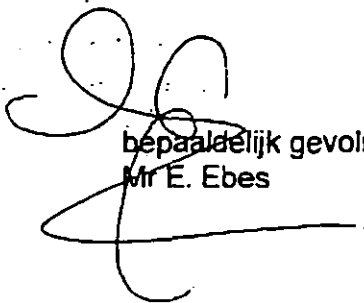
Appellante is van mening dat de Rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft miskend dat verweerder in een dergelijke zaak wel degelijk een onderzoek had dienen te laten opstarten door het BMA in verband met een zorgvuldige besluitvorming.

Voorts is appellante van mening dat de Rechtbank ten onrechte niet gemotiveerd heeft waarom de door appellante in beroep overgelegde medische stukken naar het oordeel van de Rechtbank onvoldoende grondslag voor de stelling van appellante bieden over de reden van de onvoldoende coherente en gedetailleerde verklaringen.

Immers, appellante kreeg en krijgt antidepressiva voorgeschreven en zij is doorverwezen naar een psycholoog en naar een psychiater voor verdere behandeling. Van de Rechtbank had een motivering mogen worden verwacht.

REDENEN WAAROM: appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 14 augustus 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 13 september 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr E. Ebes